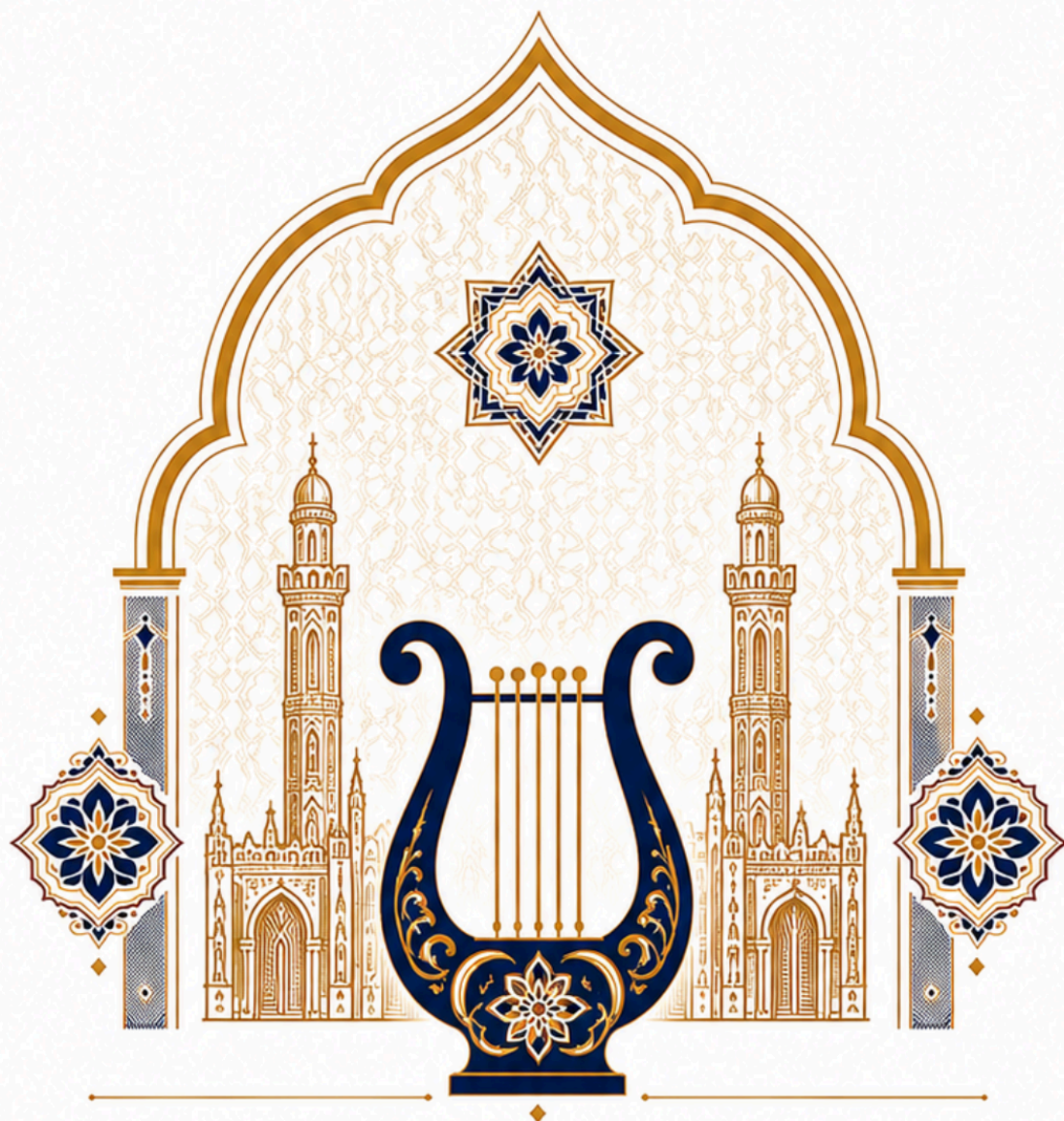

זמרו לשמו

פזמונים • זמירות • ברכות

לשבת קודש

❖ INTRODUCTION

- ❖ Map of Our Heritage
 - ❖ Maqam
 - ❖ The Maqamat
 - ❖ The Sephardic Journey
-

❖ FRIDAY NIGHT

- ❖ Shalom Aleichem
 - ❖ Eshet Chayil
 - ❖ Kiddush
 - ❖ Blessing the Children
 - ❖ Netilat Yadayim
 - ❖ HaMotzi
-

❖ PIZMONIM

- ❖ The Jews of Aleppo
 - ❖ Maqam Ajam
 - ❖ Maqam Rast
 - ❖ Maqam Kurd
 - ❖ Maqam Sigah
 - ❖ Maqam Bayat
 - ❖ Maqam Nahawand
 - ❖ Maqam Hijaz
 - ❖ Maqam Saba
-

❖ PRAYERS AND BLESSINGS

- ❖ Birka Hamazon
 - ❖ Sheva Berachot
 - ❖ Beracha Achronah
 - ❖ Havdalah
-

MAQAM AJAM

- ❖ רועה נאמן הוא
- ❖ רפא צרי
- ❖ מקהלות עם
- ❖ יונן שמו
- ❖ רם לחסדך

MAQAM RAST

- ❖ אנא יא חביבי

MAQAM KURD

- ❖ חביבי

MAQAM SIGAH

- ❖ יחיד אל דגול
- ❖ נגילה הללויה

MAQAM BAYAT

- ❖ שירו שיר חדשה
- ❖ מעוזי
- ❖ אתה מרום חי
- ❖ אגדלך
- ❖ הבו גודל
- ❖ אל מאוד נעלה

MAQAM NAHAWAND

- ❖ אהלל ואביע
- ❖ יפרח יה אבי
- ❖ אתה אל כביר
- ❖ אחזה בנועם
- ❖ רוממו לו בקול
- ❖ לך אנא

MAQAM HIJAZ

- ❖ מול אלי וגודלו
- ❖ עזרני אל חי
- ❖ רבת שבעה לנפשי

MAQAM SABA

- ❖ אתה אהובי

SHABBAT

- ❖ כי אשמרה שבת
- ❖ יום זה שירו לאל
- ❖ יסד בסודו
- ❖ ידיד נפש
- ❖ דרור יקרא
- ❖ יום זה מכובד
- ❖ אשורה שירה
- ❖ צור משלו אכלנו

MAP OF OUR HERITAGE

Cities of the Sephardic Piyyut Tradition

From the Iberian Peninsula to the cities of the Ottoman Empire and beyond,
Jewish communities composed, preserved, and passed down
words and melodies of faith and devotion that continue to be sung
today in homes and synagogues around the world.

CORDOBA (Spain)

Home of the great
Hebrew poets whose
works shaped
Sephardic liturgy.

SALONIKA (Thessaloniki, Greece)

A thriving Sephardic
community and cultural
hub of the Ottoman world.

CONSTANTINOPLE (Istanbul, Turkey)

Gateway between East and West
where Sephardic traditions
flourished.

ALEPPO (Syria)

A major center of the
Pizmonim tradition and
birthplace of many
beloved *hazzanim*
and poets.

DAMASCUS (Syria)

Home of great rabbis
and poets whose words
became timeless.

CAIRO (Egypt)

A major center of Torah,
publishing, and Sephardic
Jewish life.

*These cities, among many others,
preserved the beauty of Torah
and the power of song, passing
their traditions from generation
to generation.*

— One people. Many lands. One song of faith. —

SOURCES

Shir U'Shbaha • Sephardic Piyyut Tradition • Syrian Sephardic Tradition

THE SEPHARDIC JOURNEY

For centuries, the Jews of Sepharad flourished in Spain, producing great scholars, poets, and sages whose influence continues throughout the Jewish world. Following the expulsion of 1492, Sephardic Jews established thriving communities across the Mediterranean and Middle East, including Salonika, Constantinople, Jerusalem, Damascus, and Aleppo. In these communities they preserved their devotion to Torah, prayer, and the Hebrew language while maintaining many of the customs of their ancestors.

Among the treasures carried from generation to generation were the traditions of *piyyut* and *pizmon*. Drawing upon the works of Rabbi Yehuda Halevi, Rabbi Shlomo Ibn Gabirol, Rabbi Abraham Ibn Ezra, and later Sephardic sages, communities throughout the East developed a rich heritage of sacred song. In Aleppo and Damascus, this tradition flourished through the compositions of distinguished *hazzanim* and poets whose melodies and words continue to accompany the Shabbat table and synagogue service to this day.

MAQAM

מקאם – *Maqam* – مقام

The Syrian Sephardic community follows a weekly tradition of selecting a *maqam* that reflects the theme of the Torah reading, holiday, or occasion.

This *minhag* was preserved by the Jews of Aleppo, Damascus, and throughout the Sephardic world. Different *maqamat* are associated with different themes—such as joy, covenant, thanksgiving, reflection, or mourning—so that *tefillah* and *pizmonim* express the meaning of the day.

Through this tradition, the words of Torah and the prayers of our Sages are sung with *kavod* and devotion, preserving the rich heritage of Syrian Sephardic Jewry from generation to generation.

THE MAQAMAT

The Syrian Sephardic tradition preserves a number of principal *maqamat*, each possessing its own melodic character and emotional atmosphere. For generations, *hazzanim* have selected these melodies to reflect the themes of Shabbat, festivals, and special occasions, enriching prayer and sacred song through music.

AJAM	<i>Celebration and Rejoicing</i> Often associated with festive occasions, gratitude, and joy.
RAST	<i>Stability and Dignity</i> Reflects balance, strength, and continuity.
SIGAH	<i>Spiritual Devotion</i> A uniquely Middle Eastern mode associated with holiness and reflection.
BAYAT	<i>Warmth and Supplication</i> Expresses closeness, sincerity, and heartfelt prayer.
NAHAWAND	<i>Reflection</i> Used for thoughtful and introspective themes.
HIJAZ	<i>Awe and Majesty</i> Known for its distinctive Eastern character and grandeur.
SABA	<i>Yearning</i> Associated with deep emotion and spiritual longing.

AJAM → RAST → SIGAH → BAYAT → NAHAWAND → HIJAZ → SABA

Celebration

Reflection

Yearning

While every *maqam* possesses unique musical characteristics, the emotional associations listed here are general guides. The meaning of a melody is also shaped by its words, context, and communal tradition.

הדלקת נרות

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו להדליק נר של שבת:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו להדליק נר של
(שבת ו)יום טוב:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲוֹנֵן אוֹתִי
(וְאֶת אִישִׁי, וְאֶת בְּנֵי, וְאֶת בָּנוֹתַי, וְאֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי), וְאֶת כָּל קְרוֹבֵי.

וְתֵתֵן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים
וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב וּבְרָכָה, וְתַפְקֵדְנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
וְתִבְרַכְנוּ בְּרָכוֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִשְׁלִים בְּתִינוּ, וְתִשְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ
וְזַכְּנִי לְגִדְל בָּנִים וּבָנֵי בָנִים, חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, אוֹהֲבֵי ה', יְרֵאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשִׁי
אֱמֶת, זָרַע קָדֵשׁ, בְּה' דְּבָקִים, וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְכָל
מְלָאכַת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא שֶׁמֶע אֶת תְּחִנָּתִי בְּעֵת הַזֹּאת בְּזִכּוֹת שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל
וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ, וְהָאֵר נֵרְנוּ שְׁלֵא יִכָּבֶה לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה

אָמֵן

May it be Your will, Hashem, my God and God of my fathers, to show favor to me, my husband, my sons and daughters, my parents, and all my family. Grant us, and all the people of Israel, good and long life. Remember us with blessing and kindness, visit us with salvation and mercy, bless us with abundant blessings, make our home complete, and let Your Divine Presence dwell among us. Grant me the privilege of raising children and grandchildren who are wise and understanding; who love You and revere You; who are people of integrity and truth; who are devoted to You; and who illuminate the world through Torah, good deeds, and faithful service of You. Hear my prayer at this sacred moment through the merit of Sarah, Rivkah, Rachel, and Leah, our mothers. May the light of these Shabbat candles never depart from our home, and may the light of Your Presence shine upon us always. Amen.

SHALOM ALEICHEM

The Gemara teaches that two angels accompany a person home on Friday night. When they find a home prepared for Shabbat—with candles lit, the table set, and an atmosphere of holiness—the good angel blesses the household and the other angel answers “Amen.” *Shalom Aleichem* is based on this teaching and has become the traditional song sung before Kiddush to welcome the peace and sanctity of Shabbat into the home.

Our Sages explain that the purpose of *Shalom Aleichem* is not to pray to angels, but to recognize the holiness that enters a Jewish home with the arrival of Shabbat. Rabbi Yaakov Emden writes that the focus of the song is the Divine Presence that rests upon a home prepared for the holy day. Through these words, we pause to honor Shabbat and embrace its blessing and peace.

שלום עליכם
מלאכי השרת
מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא

בואכם לשלום ❖ ברכוני לשלום ❖ בצאתכם לשלום

מלאכי השלום
מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא

כי מלאכיו יצוה-לך
לשמרך בכל-דרכיך
יהוה ישמר-צאתך ובואך
מעתה ועד-עולם

ESHET CHAYIL

Before the Shabbat meal, it is customary to sing *Eshet Chayil* (“A Woman of Valor”), the concluding poem of *Mishlei* (Proverbs 31:10–31), composed by King Solomon. Our Sages teach that it praises a righteous wife and mother and is also an allegory for the Torah, the *Shechinah*, and the Jewish people.

A Woman of Valor, who can find?
She is more precious than corals.
Her husband places his trust in her
and profits only thereby.
She brings him good, not harm,
all the days of her life.
She seeks out wool and flax
and cheerfully does the work of her hands.

She is like the trading ships,
bringing food from afar.
She gets up while it is still night
to provide food for her household,
and a fair share for her staff.
She considers a field and purchases it,
and plants a vineyard with the fruit
of her labors.
She invests herself with strength
and makes her arms powerful.

She senses that her trade is profitable;
her light does not go out at night.
She stretches out her hands to the distaff
and her palms hold the spindle.
She opens her hands to the poor
and reaches out her hands to the needy.
She has no fear of the snow for her household,
for all her household is dressed in fine clothing.

She makes her own bedspreads;
her clothing is of fine linen
and luxurious cloth.
Her husband is known at the gates,
where he sits with the elders of the land.
She makes and sells linens;
she supplies the merchants with sashes.
She is robed in strength and dignity,
and she smiles at the future.

She opens her mouth with wisdom
and a lesson of kindness is on her tongue.
She looks after the conduct of her household
and never tastes the bread of laziness.
Her children rise up and make her happy;
her husband praises her:
“Many women have excelled,
but you excell them all!”

Grace is elusive and beauty is vain,
but a woman who fears God —
she shall be praised.
Give her credit for the fruit of her labors,
and let her achievements
praise her at the gates.

אֶשֶׁת־חַיִּל מִי יִמָּצָא וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָהּ: בָּטַח בָּהּ לֵב
בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחְסֹר: גָּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דָּרָשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וְתַעַשׂ בְּחִפְזָן כַּפִּיהָ: הִיתָה כְּאִנִּיּוֹת
סוֹחֵר מִמְּרָחֵק תָּבִיא לַחֲמָה: וּתְקַם | בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתֵן טָרֶף
לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זִמְמָה שָׂדֶה וּתְקַחְהוּ מִפְּרֵי כֶּפֶה
נָטַע [נִטְעָה] כֶּרֶם: חֲגֵרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה וְתֹאמֶץ זְרוּעֶתֶיהָ:
טָעָמָה כִּי־טוֹב סִחְרָה לֹא־יִכָּבֶה בַּלִּיל [בַּלַּיְלָה] גִּירָה: יָדֶיהָ
שִׁלְחָה בִּפְיָשׁוֹר וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: כֶּפֶה פָּרָשָׁה לַעֲנִי וְיָדֶיהָ
שִׁלְחָה לְאֶבְיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבָשׁ
שָׁנִים: מִרְבָּדִים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נֹדַע
בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וּתְמָכָר
וְחִגּוֹר נָתַנָּה לַכֹּנַעֲנִי: עֲזוּהָ דָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן:
פִּיהָ פִּתְחָה בַּחֲכָמָה וְתוֹרַת חָסֵד עַל־לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה הִילַכְתָּ
[הִלִּיכֹת] בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ
וַיֹּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהִלְלֶיהָ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתָּה עָלִית
עַל־כָּל־נָהָה: שָׁקַר הַחֹן וְהַבֶּל הִפִּי אִשָּׁה יִרְאֵת־יְהוָה הִיא
תִּתְהַלֵּל: תִּנּוּלָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

KIDDUSH

❧ Kiddush fulfills the Torah's command to "remember the Sabbath day and sanctify it." By reciting Kiddush over wine, we declare the holiness of Shabbat and publicly affirm our faith that Hashem created heaven and earth and rested on the seventh day. Through Kiddush, we set the day apart from the rest of the week and welcome its sanctity into our homes.

❧ In Kiddush we recall both Creation and the Exodus from Egypt, the two foundations upon which the Torah presents Shabbat. The Zohar teaches that the holiness of Shabbat rests upon the Jewish table, while Sephardic sages explain that Kiddush draws blessing, peace, and spiritual elevation into the home. '

קידוש

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: ויברך
אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא
אלהים לעשות:

סברי מרנן, ועונים לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, ורצה בנו,
ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית. תחלה למקראי
קדש זכר ליציאת מצרים, ושבת קדש, באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה
יהוה, מקדש השבת:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני:
נפשי ישובב ינחני במעגלי־צדק למען שמו: גם כִּי־אלוֹה בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא
רַע כִּי־אֵתָה עַמְדִּי שִׁבְטָהּ וּמִשְׁעֲנֵתָהּ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹף לִפְנֵי | שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְיִי
דִּשְׁנֶת בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כוֹסֵי רוּיָה: אֵף | טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי
בְּבֵית־יְהוָה לְאָרֶץ יָמִים:

אִם־תָּשִׁיב מִשְׁבַּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִרְאתָ לְשִׁבַּת עֹנֵג לְקָדוֹשׁ
יְהוָה מְכַבֵּד וְכַבְּדֵתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דְּבָר: אִזּוֹ תִתְעַנֵּג עַל־
יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל־בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבָר:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִיט לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבִיט לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בִּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שִׁשַׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ: עַל־כֵּן בִּרְךָ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיט וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סברי מרנן, ועונים לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברכת הילדים

לבן

יְשׁוּמָךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא
יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

לבת

יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים כְּשָׁרָה, רַבֵּקָה, רָחֵל וְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

❖ נטילת ידיים ❖

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

❖ המוציא ❖

עֲיִנֵּי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
בְּעֵתָם: פּוֹתֵחַ אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

PIZMONIM

Pizmonim are sacred Hebrew poems composed by the great Hazzanim and sages of the Sephardic world and sung at Shabbat tables, festivals, weddings, berit milah celebrations, and other occasions of joy. Their verses draw upon Tanach, Midrash, and the teachings of Chazal, expressing praise of Hashem, love of Torah, devotion to the mitzvot, and longing for redemption.

Many beloved pizmonim were composed by renowned sages and poets such as Rabbi Yehuda HaLevi, Rabbi Shlomo ibn Gabirol, and Rabbi Israel Najara. Their works preserved Torah teachings, Hebrew poetry, and Sephardic tradition in a form that could be remembered, sung, and passed from generation to generation.

The singing of pizmonim became a treasured custom throughout Aleppo, Damascus, and the broader Sephardic world. Gathered around the Shabbat table and at communal celebrations, families preserved the words of our sages through melody, strengthening faith, learning, and communal identity through song.

THE JEWS OF ALEPPO

For more than a thousand years, the Jewish community of Aleppo stood among the most distinguished centers of Torah and Sephardic life. Known throughout the Jewish world as *Aram Soba*, the city nurtured generations of scholars, *hazzanim*, and communal leaders who preserved the customs inherited from Spain while embracing the musical traditions of the Middle East. Through their devotion to prayer, study, and sacred song, Aleppo became the principal guardian of the Syrian Sephardic musical tradition.

Among the greatest contributors to this heritage were Rabbi Raphael Antebi Taboush, Rabbi Moshe Ashear, Rabbi Mordechai Abadi, and other poets whose compositions enriched Shabbat, festivals, and family celebrations. Their works were gathered into *Shir U'Shbaha*, the treasured collection of Syrian Sephardic *pizmonim*. Organized according to *maqam* and occasion, these songs transformed familiar melodies into expressions of Torah, faith, and longing for redemption. Through the voices of generations of *hazzanim*, the melodies of Aleppo continue to unite Sephardic communities throughout Jerusalem, Brooklyn, Deal, and beyond.

מקאם עג'ם

רוּעָה נֶאֱמָן הוּא. מֹשֶׁה רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִבְּטֵן קָדוֹשׁ
הוּא. פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר עִם הָאֵל. עֲשֵׂה בְּסִינּוֹ בּוֹ
נָתַן הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל:

פֶּה וְלִשׁוֹן יוֹדוּ. הָעַם יֹאמְרוּ וַיִּגִּידוּ. וְזֹאת הַתּוֹרָה
שֶׁשָּׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

אָמְרָה תּוֹרָה בִּי יִמְלֹכוּ. מְלָכִים וְרוֹזְנִים. בִּימֵינִי יֹאֲרִיכוּ
יָמִים וְשָׁנִים. בְּשִׂמְאֹלִי יָבֹא לָהֶם עֹשֶׁר רַב מֵאֵת
הָאֵל:

לֹמֵד בָּהּ כָּל-יוֹם וַיּוֹם. כָּל-יָמָיו יִמְצָא שְׁלוֹם. מַצִּילָתוֹ
מִצָּרָתוֹ. וְדִבְרָיו יִשְׁמַע הָאֵל:

רָפָא צִירֵי אֵל נֶאֱמָן. כִּי אָתָּה רֹפֵא אָמֵן. אֵת רֹאשִׁי.
שׁוּר חֲלָשִׁי. וְתֵן כֹּחַ לְנַפְשִׁי:

פָּתַח שַׁעַר הַרְחָמִים. רַם שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים. עַל עֲבֹדְךָ.
שִׁים חֲסִדְךָ. אֵין מִרְחַם בְּלַעְדְּךָ:

אֵל חֵי רָצָה לְתַפְלָתִי וְחַיֵּשָׁה לְעֹזְרָתִי. בְּמַהֲרָה דְּרוֹר
קָרָא. לַעֲם בֶּן-הַגְּבִירָה:

מקאם עג'ם

יִנּוֹן שְׁמוֹ אֵיפֹה לֹא הִבֵּאתָ. חֵישׁ קִצּוֹ וְתִבִּיא בְּזִמָּן
אֱלֹהִים. אָז לֶךְ יִרְנֶנּוּ עִם קִנְיָתָ. עַתָּה יִקְרְבוּ קִרְבֹּן
בְּבֵית נְאוֹהָ:

צוּרִי שׁוּב לְשִׁכְנִיתָא הֵן עֲתָה. תִּרְפָּא לְמַכְאוֹב עִם
דָּוָה. עִם נָאָה בּוֹ בְּחֶרֶת רָצִיתָ. לְחֶסֶדְךָ כָּל־הַיּוֹם
מִתְאַוָּה:

חֲנוּן עַל הָרָר סִינִי אָז וּגְלִיתָ. הִזְהַרְתָּ לְכָל־חַי לֹא
יַעֲלֶה. תּוֹרַת אֵל רַק לָנוּ חַי נִחַתָּ. בָּהּ נִהְגָּה
וּלְבַנֵּינוּ נִחְוָה:

קִבֵּץ אֵל נָא לַעֲדָה נִוֹדָדָה. כְּצִפּוֹר בְּשָׁמֶשׁ מִתְכַּוָּה. חַי
הָשֵׁב לָהּ זְמִירָה בְּבֵיתָהּ. מְטוֹבָה תָּמִיד לָהּ
תִּרְוָה:

תם

מקאם עג'ם

מַקְהִלּוֹת עִם בָּרְכוּ אֱלֹ. הָרִימוּ קוֹל כַּח וְאֵל. יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. בְּיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם שִׁיר מַהֲלֵל אֵל.
הַלְלוּהוּ גְדֻלּוֹהוּ כִּי בָרוּךְ הוּא נֶאֱמָן. לְכָבוֹד
הַחַתָּן בַּחּוּר מַעֲס. יַעֲקֹב אִישׁ תָּם:

רוֹמְמוֹ אֵל מֵאִיר אוֹרָה. גָּבַר חֲסִדּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא. חַתָּן
וְכֻלָּה הִיא לוֹ לְעֻזָּרָה. יִשְׁרָאֵל אֲזַאת
הַשִּׁירָה: הַלְלוּהוּ וְכוּ

דְּרָשׁוּ אֵל חַי לְעוֹלָמִים. הַלְלוּהוּ בְּמֵרוֹמִים. יוֹסֵף עָלֵיכֶם
אֱלֹף פְּעָמִים. עֲשֵׂר וְכָבוֹד וְאַרְבָּע יָמִים:

רָם לְחֲסִדָּךְ יִקְוֶה. לֹא־מִדֵּי הַתּוֹרָה לָךְ יוֹדוּ:
פְּדָה מִלְכֵי עַם גְּדוּוּ. וְכָל־אוֹיְבֵיהֶם יֵאָבְדוּ:
אֵל מִטּוֹבָךְ יִתְרֻוּ. עַם נִבְחָר בְּשִׁמְךָ יַעֲבִידוּ:

מקאם ראסט

אַנאַ יא חביבי. לבי יָקוּ לָךְ: אַשְׁאַל כָּדֹל

(2) אַנאַ יא חביבי:

יום וְלֵיל אָנִי אֶזְעַק לָךְ (3) אֶזְעַק כָּדֹל, אָנִי

אֶזְעַק לָךְ. אַנאַ יא חביבי:

שְׁלוֹם רַב חֵן לַעֲמֶךָ. (3) וּפָדִים מִיָּד. מִיָּד

צָרְךָ. אַנאַ יא חביבי:

עֲמֶךָ שָׁב אֵלַיָּךְ רַם (3) מִהֵר גָּאֵל. בִּישָׁע

רַב. אַנאַ יא חביבי:

מקאם כוורד

חביבי יֵה חביבי (2) הָאֵל הַמֶּלֶךְ (2) הַרְחֵמֶנִי. יִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ . . .
הַנָּאֵמָן . . . הַנָּאֵמָן:

אַב הַרְחֵמֶנִי שְׁמַע קוֹלִנוּ. שְׁלַח בְּנִי-דָוִד וַיִּגְאֲלֵנוּ (2) נָשׁוּב לְצִיּוֹן עִיר
קִדְשֵׁנוּ. וְנִשְׁלֹט בָּהּ בֶּיַד רָמָה:

שָׁמָּה נִתְאַסַּף בְּעִיר הַבִּירָה. וּמִחֲדָשׁ יִשְׁמַע קוֹל שִׁירָה (2) וְאִז
נִדְּלִיק הַמִּנוּחָה. בְּבֵית שׁוֹכֵן מְעוֹנָה:
חביבי

רָאָה בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ. וְהַשִּׁיבָם נָא לְגִבּוֹלֶיךָ (2) וְאִז יִרְאָה כָּל
זְכוֹרְךָ. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:
חביבי

מקאם סיגא

יחיד אל דגול מרבה. יברך לגברא רבא.
אשר את נפשי אהבה. באהבה וברוב חבה:
שדי הוא יברך אותו. וישמור בואו וצאתו.
כל-העם יוצאים לקראתו. ויאמרו לו ברוך הבא:
עליון ירומם מזלו. והוא יהיה לעזרה לו.
אוצרו הטוב יפתח לו. יזכה לאחרית טובה:
יה יברך את כל חילו. שנות חיים יוסיף לו.
וישים שלום בגבולו. יהיה לו חומה נשגבה:

נגילה הללויה נגילה 2 בא זמן 2 הגאולה:
אל שדי קבץ 2 נידחי ידידי וגרש משנאי.
נפשי בהם געלה:

שלח לי בן ישי גואלך. ובנה לי בית
היכלי. באויבי עשה כלה:

רחמן חוס על עם לא אלמן. ושלח להם
ציר נאמן. ונסדר שיר ותהלה:

חזק זכור זרע יצחק. וקבצם ממרחק.
וגואל יבשר עם סגולה:

מקאם ביאת

שירו שיר חֲדָנָה – בְּקוֹל וְרָנָה: לְכָבוֹד בֵּר מַצָּנָה – גִּילּוֹ שְׁמָחוֹ נָא: הַעֲרִיצוּ רָנוּ – עִם מִי מָנָה: שירו שיר חֲדָנָה – שירו שיר חֲדָנָה: נַעֲלָה – יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא: לוֹ הַמִּמְשָׁלָה – רָם וּמִתְנַשֵּׂא: שְׁלוֹם וּגְאֻלָּה – בְּמִרוֹמָיו עוֹשָׂה 2: הַמּוֹנִי מַעֲלָה – שירו שיר חֲדָנָה: – – שירו שיר חֲדָנָה:	אל חי	הוא נָטָה – כְּדֹק שָׁמַיִם: כְּשִׁלְמָה עָטָה – יַפְעֹת אוֹרִים: יָשִׁיב כְּלָטָה – לִירוּשָׁלַיִם 2: קְבוּצֵי מַטָּה – שירו שיר חֲדָנָה: – – שירו שיר חֲדָנָה:	אל חי
בְּנֵה נָא – עָרֵי יְהוּדָה: יִמְלֹא רָנָה – פִּי שִׁיר אֲגִידָה: יִנּוֹן הַשָּׁנָה – שֶׁלַח לַעֲדָה 2: אֵלֵי גְרַנָּה – שירו שיר חֲדָנָה: – – שירו שיר חֲדָנָה:	אל חי		

מַעֲזֵי אֲזַכָּלָה קִץ עֲזָבִי לָמָּה, עַמִּי עָשָׂה אוֹת לְטוֹבָה
וְנִחָמָה:
מַעֲזֵי נַחַל גִּפְנֵי גוֹי אֲתָן צַעַד עַל שׁוּרֵי וְהָרֵג וְטָרַף:
מַעֲזֵי אֲזַכָּלָה דְּמַעֲזֵי עַל דָּמָם נִגְרָה מִן עֵינֵי נִהָר:
אֲנָא הֵלֵךְ דּוּדֵי וְאֲנָא פָנָה. בּוֹ אֲשַׁמַּח שְׁלֹש פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה:
תם

מקאם ביאת

הָבוּ גִדְל לַאלֹהֵינוּ. מַעֲוֹלָם הוּא גּוֹאֲלָנוּ:

מִכָּל-עַם אֶל בַּחַר בָּנוּ.
עַל יַד מֹשֶׁה נִבְיָאֵנוּ.

שָׁמְעוּ בָנִים וְהִבִּינוּ.
מִצֻּתֶּיָּהּ הֶאֱזִינוּ.

הִנֵּה מָה נָעִים חֲלָקֵנוּ.
עוֹטְפִים צִיצִית בְּרֹאשֵׁנוּ.

חֲזַק אֹר מִקִּיף עָלֵינוּ.
וּלְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֵינוּ.

זָכְרוֹן בָּם יִהְיֶה לָנוּ.
שֵׁלָא גָסִיחַ דַּעֲתָנוּ.

קַבֵּל יְיָ תַּפְלוֹתֵינוּ.
כִּימִי שְׁאוּל מְשִׁיחֵנוּ.

אֲמַצְנוּ יְיָ צוּרֵנוּ.
בֶּן דָּוִד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ.

בְּרַפֵּת יוֹסֵף בָּרַכְנוּ.
אֲזִי יִמְלָא שְׁחוּק פִּינוּ: תם

מקאם ביאת

אַתָּה מְרוֹם חַי שׁוֹכֵן מַעְלָה. אֲשִׁירָה לָךְ בְּקֶהֱל סֻגָּלָה.

בְּשִׂמְחַת חֲתָן וְכֻלָּה:

אַנְכִי 4 אֲשַׁמַּח בִּי:

בְּיוֹם טוֹבָה יִהְיוּ בְּטוֹב. יִפְרוּ וַיִּרְבוּ כְּגֵן רְטוֹב.

שִׂמְחָה וּמִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב:

אֵלֶּה 4 מוֹעֲדֵי יי:

רַחוּם לְעַד פָּרוֹם חֲסִדָּךְ. לְבָנֵי אַבְרָהָם יְדִידָךְ.

לְמַעַן יִצְחָק עֲקִידָךְ:

נִחְזָה 4 בְּנַעַם יי:

הוֹדוּ וְשִׁירוּ עִם קְדוֹשׁ. שְׁבִטֵי יְה.

בֵּית יַעֲקֹב. עִם בַּחַר לֹא יְה.

הוּא יִבְנֶה לָכֶם בֵּית מִקְדָּשׁ יְה:

אָז נִקְרִיב 4 עוֹלָה לִי:

מֶלֶךְ נוֹרָא אַתָּה הָאֵל. קַיִם גְּבוּאַת יְחִזְקָאֵל.

וְשִׁלַּח בֶּן דָּוִד הַגּוֹאֵל:

כִּי הוּא 4 מְשִׁיחַ יי:

מקאם ביאת

אל מאד נַעֲלָה, אֶקְדֵּם פָּנָיו, בְּשִׁירָה וְתִהְלֶה, אָבֹא
לְמַעֲוָנָיו, כִּימִי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, יוֹבִילֵנִי לְמִשְׁכְּנוֹתָיו:
לוֹ שׁוֹעֲתִי תַעֲלֵ, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי, וַיִּסְלַח לִי מֵעַל,
וַיַּעֲזוֹר לִי, יֵאָזֶן לְאִמְרֵי פִי, וְאֵל יִפֶּן לְמַעַלְלִי:
יָהּ הָרַם לְחַתָּן, וּכְלָתוֹ, בְּזִכּוֹת אָב הָאִיתָן, וְצִדְקָתוֹ,
וְתַמְלוֹךְ הַמַּלְכָּה רָחֵל, כְּשֶׁלְמָה בְּמַלְכוּתוֹ: תם

אַגְדִּלָּה אֱלֹהִי, אֱלֹהִי כָל-נִשְׁמָה, וְאוֹדֶה בָּרַב פֶּחַד וְאִימָה:
בְּעַמְדִי תוֹךְ קֶהֱלָה צוּר לְרוּמָם, לָהּ אֶכְרַע וְאֶכּוֹף רֹאשׁ
וְקוֹמָה:
רְקִיעֵי רוּם הֵלֹא נָטָה בְּמִבְטָא, וְהָאָרֶץ יִסְדָּה עַל בְּלִימָה:
הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲקוֹר אֶת סוּד יוֹצְרוֹ, וּמִי הוּא זֶה בְּכָל-
קִדְמָה וַיָּמָה:
מְרוּמָם הוּא עָלִי כָל-פֶּה וְלָשׁוֹן, אֲשֶׁר הִפְלִיא וַעֲשָׂה כָל
בְּחֻכְמָה:
וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קָדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן, וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעַלְמָא:

אָהלל וואָביע. לאל אַשר הופיע. מַמְרוֹם וְהוֹדִיעַ. עו
לְבַת הָאֵימָה:

נורא האיר ממזרח. לעם איתן האזרח. וגם משעיר
זרח. צפון נגבה וימה:

פֶּתֶר חֲכָמָה וּבִינָה. נָתַן לְקָהֵל אֲמוּנָה. כִּי מִהַגִּיוֹנִיהֶם
נִי. עָשָׂה לְנִשְׁמָע קִדְמָה:

יָהּ בּוֹ נִהְלָל דָּבָר. חֲסִדּוֹ עָלֵינוּ גָבַר. תַּפְאֶרֶת נִצַּח
חֲבֵר. הוֹדֵם כְּאוֹר הַחֲמָה:

יָחִיד וְאֵין לוֹ שֵׁנִי. קִדְמוֹן לְכָל־קִדְמוֹנִי. נָטָה שָׁמַי
מַעֲוֹנִי. יָסַד אֶרֶץ בְּחֲכָמָה:

הוֹכִירוֹ עִם אֲמוּנִי. יוֹם מַעֲמַד הָרָר סִינִי. אֵל אֱלֹהִים
יִי. נָתַן תּוֹרָה תְּמִימָה:

וַעֲתָ שָׂרְאוֹ עֵינִי. מֶה שִׁשְׁמָעוּ אָזְנִי. קוֹלֹת מִתּוֹךְ
עָנִי. וּבִרְקִים מִתְרוֹמָמָה:

הָאֵשׁ וַרְעַשׁ תִּקְפּוּ. גַּם שָׁמַיִם נִטְפּוּ. עֲמוּדָיו יִרְפּוּ.
רַחֲמֵי פֶחַד וְאֵימָה:

אֱלֹהִים מַמַּעֲוִי. אָמַר אֲנֹכִי יִי. לֹא יִהְיֶה לָּהּ עַל פָּנֵי.
וְלֹא תִשָּׂא לְמִרְמָה:

כִּבְדָּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. וְהוֹרִיךְ בַּחֲבֶת. וְאוֹסִיף לָהּ רַבָּת.
יָמִים עַל הָאֲדָמָה:

לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף. לֹא תִגְנֹב פֶּן יִחַרָה אָף. וְלֹא
תַעֲנֶה וְאָף. לֹא תַחֲמַד לִרְעֶךָ מָה:

תָּמוּ הַמַּאֲמָרוֹת. עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. נְחֻמְדוֹת וִיקָרוֹת.
מְשׁוּהֶם וְאֶחָלְמָה:

מקאם נהוונד

אַתָּה אַל כּפִּיר. רַחוּם שְׁמֶךָ. רַחֵם עַל עַם סִגְלָה. כִּי
רַבִּים רַחֲמֶיךָ. לְאִין קֵץ וְתַכְלָה:

כִּי רַבִּים וכו'

נַפְשִׁי תוֹדֶךָ. בְּכָל-עֵת וּבְכָל-זְמַן. שְׁעָה מִהֲלָלִי נֶאֱמָן.
חֵן עָלַי בְּחֻמְלָה:

שְׁעָה מִהֲלָלִי וכו'

יוֹמָם וּלְיָלָה לֹא אֶחְשֶׂה. לְשׁוֹנֵי תִהְיֶה צְדָקָה. רְצֵה
שִׁיחִי כְּמוֹ אִשָּׁה. בְּמָקוֹם זָבַח וְעוֹלָה:

רְצֵה שִׁיחִי וכו'

רְאֵה צוּרֵי אֶרֶץ גְּלוּתִי כַּמָּה יָמִים. רְדּוּ בִּי זָרִים וְקָמִים.
נָא תַּחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה:

רְדּוּ בִּי וכו'

פֶּאֶר וְכְבוֹד וְעֹז תַּתֵּן. לְבֶן דָּוִד מְשִׁיחָה. כָּל-בֶּקֶר
זְמִירוֹת נוֹתֵן. בְּקוֹל שִׁיר וְתִהְיֶה:

כֹּל בֶּקֶר וכו'

אֵלֵי בָרֶךְ וְחִזֵּק לְעַם הַיִּשְׂרָאֵל. שָׂאם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים.
בְּיָתֶר מַעֲלָה: שָׂאם עַל וכו' תם

מקאם נהוונד

יִפְרַח יְהוָה אָבִי אֵל יִצְיָב. יֵשַׁע נָא לְעַם חֲבִיב יִפְרַח יְהוָה אָבִי: יְשִׁים לִי
מֶלֶךְ וְקָצִין וְאוֹיְבֵי כּוֹלֵם תְּדִין

בַּעֲת תִּבְנֶה לִי בַּיִת חֲסִין יֵשַׁע נָא לְעַם חֲבִיבִי יִפְרַח יְהוָה אָבִי: עַל
הַדּוֹכָן כּוֹהֵן יַעֲמִיד, יִקְרִיב קֶרֶבָן לָךְ אֵל יְחִיד:

מִהֵר שְׁלַח לוֹ בֶּן דָּוִד יֵשַׁע נָא לְעַם חֲבִיב יִפְרַח יְהוָה אָבִי: שְׁלַח לוֹ
גּוֹאֵל חַי נָרִם וְהָיָה לוֹ אָב תִּי וְקָיָם

וְאַתָּה אָבִי נִשְׂא נָרִם יֵשַׁע נָא לְעַם חֲבִיב יִפְרַח יְהוָה אָבִי: יְהוָה תִּנָּה עוֹז
וּמַחֲיֵית לְעַם נִדָּד מִבֵּית נְאֻמָּה

חֹסֶם עָלַי יְהוָה כִּי הוּא צוֹפֶה יֵשַׁע נָא לְעַם חֲבִיב יִפְרַח יְהוָה אָבִי:

תם

מקאם נהוונד

לך אנא עורף. זה אל הלל. ולשמך צורי אגדל: וגם אגיד. שבחך
תמיד. (2) רצני עת פי ימלל: לך אנא (4) זה אלי אהלל:

פדה נא אל. את עיר קודשך. ובנה לי יוצרי מקדשי. ויזרח אור
כבודך. על ציון היא תמדת נפשי. ואשיר לך. זה אלי יא אלי. על
הדוכן. זה אלי זה אל. תראינא עיני זה. בבוא גואל. רועה נאמן
לישראל: לך אנא (4) זה אלי אהלל:

לך אנא עורף וכ"ו:

צורי הגן על קהלי. ואפד אויבי אל קנא. את סבלי שור ועמלי.
ולי אליה שלח נא. ואשיר לך. יא אלי זה אל. על הדוכן. זה אלי
זה אל. תראינה עיני זה. בבוא גואל. רועה נאמן לישראל: לך
אנא (4) אלי אהלל:

מקאם נהוונד

אַחֲזָה	בְּנַעַם פְּנִיָּה. אֵל נָשָׂא וָרֶם. אִימָתִי אֲשַׁתְּחֹה מוֹל הֵיכַל קֹדֶשִׁי. לֹה אִישִׁי אֶקְרִיב עוֹלָה עֵת אֶצַּא חֶפְשִׁי. לָעֵד לְעוֹלָם:
נָאָה	וּמְרוֹמָם. צֹה חֲסִדָּךְ עָלֵי יוֹמָם. כְּבָרַת אֲבָרָהָם. בָּרַךְ לְעַבְדְּךָ נִחְפָּר וְנִכְלָם:
יַחֲיד	אֵל וְנוֹרָא. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי חַי זְמָרָה. אֲשִׁיר לָךְ בְּחֶמֶן. קָרֵב זְמָן. עִם לֹא אֶלְמָן. לַעַם נְאֻמָּן:
רָפָא	עִם נִדְהָם. וּפְדָה נָא לָהֶם מִשְׁכָּבִים. עֲגוּנִים בְּגִלוּתָם. וּמִתְנַחֲמִים בְּתוֹרָתָם. הָשִׁב לָהֶם עֲדִיטָם. חַי וְקַיִם כִּימֵי עוֹלָם:
אַתָּה	אֵל שְׂדֵי אֱמוּרָה נָא לְצַרְתָּם דִּי. הֵם עִם יְדִידֵי רְצָה לְשִׁירָם וּלְמַהֲלָלָם:
לְמַעַן	אֲבוֹתֵי. סִלַּח נָא חַטָּאתֵי. רָם כִּי אֵין כְּמוֹהָ. אֵל עֶזְרָן נוֹשָׂא וְצוֹר מַחֲסֶה. חֲסֵד עוֹשֶׂה. לָנוּ לְעוֹלָם: תָּם

מקאם נהוונד

רוממו לו בקול, שפחו לו על כל,
זמרו לו מזמור, הללו לו לאמר:
פאר נעטר בראשינו, תפלין נקשור בזרועינו,
ציצית בארבע כנפינו, ברוך אשר בחר בנו:
אל באתד לך אקרא, פדה אותי מכל עברה,
דני אל הצלח עזרא, כימי יוסף נצח סלה:
אליך איחל, בתפלת רחל, סולת ומוחל, אודה לך בחל:
נדבת לבי, זכור אלי, חמדת לבי, לבית עלי,
ל, לבית עלי, לבית עלי:
פאר נעטר בראשינו, תפלין נקשור בזרועינו,
ציצית בארבע כנפינו, ברוך אשר בחר בנו:
יחצד חי רפא צירי, כימי מרדכי חון עלי,
אוביל שי עם בן ישי, אמר נא די לצרותי: (2)
אשתחנה בבית נזה ואקריב אמורי,
ואתאנה רב זה פמה הקיב נדרי,
אל שדי, כל נסכי ועולותי,
כל אשי, ומנחותי ותודותי:
עבוד רם מאד ינעם: (2)

בְּמֵרוֹם הַר צִיּוֹן, שׁוֹכֵן דָּר חֲבִיּוֹן,

בְּגִילָה וָרוֹן, עֲמֹךְ יְרוּשָׁה: (2)

אֲשַׁתְּחֶנָּה בְּבֵית נָוָה וְאֶקְרִיב אֲמוּרִי,

וְאֶתְאַוֶּה רֹב זֶה כַּמָּה הִבִּיא נְדָרִי,

אֵל שְׂדֵי, כָּל נֹסְכֵי וְעוֹלוֹתֵי,

כָּל אֲשֵׁי, וּמִנְחֹתֵי וְתוֹדֹתֵי:

עֲבֹד רָם מְאֹד יִנְעָם: (2)

וְכִהְנִי, כִּהְנִי, מֵעַל דּוֹכָנִי, גַּם לְיָי, לְיָי, יִשְׁוֹרֵר שִׁירִי:

עִם קוֹל תֶּף עֹגֵב וְכִנּוֹר, יְרוּמִם קוֹל שִׁיר וּמִזְמֹר: (4)

וְכִהְנִי, כִּהְנִי, מֵעַל דּוֹכָנִי, גַּם לְיָי, לְיָי, יִשְׁוֹרֵר שִׁירִי:

עִם קוֹל תֶּף עֹגֵב וְכִנּוֹר, יְרוּמִם קוֹל שִׁיר וּמִזְמֹר: (4)

וְכִהְנִי, כִּהְנִי, מֵעַל דּוֹכָנִי, גַּם לְיָי, לְיָי, יִשְׁוֹרֵר שִׁירִי:

בְּחִצּוֹצְרוֹת וּבִמְקַהֲלוֹת בְּמִנִּים וּבְתִרְעוֹת שׁוֹפָר: (4)

הִלְלוּ לוֹ, שִׁבְּחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ לוֹ, בָּרְכוּ שְׁמוֹ: (4)

בְּחִצּוֹצְרוֹת וּבִמְקַהֲלוֹת בְּמִנִּים וּבְתִרְעוֹת שׁוֹפָר: (4)

הִלְלוּ לוֹ, שִׁבְּחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ לוֹ, בָּרְכוּ שְׁמוֹ: (4)

רוּמְמוּ לוֹ בְּקוֹל, שִׁבְּחוּ לוֹ עַל כָּל,

וְאָמְרוּ לוֹ מִזְמֹר, הִלְלוּ לוֹ לְאֹמֶר:

כִּי אֵין נֶעֱטָר בְּרָאשֵׁינוּ, תִּפְלִין נִקְשׁוֹר בְּזִרְעֵינוּ,

צִיצִית בְּאַרְבַּע כְּנָפֵינוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ: (2)

בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

מקאם חג'אז

עֲזֹרְנִי אֵל חַי לְהַכְנִיעַ. אַתְּ יִצָּר הַמַּכְפָּתָה וּמַרְיֵעַ.
מִבְּלָתְךָ אֵין מוֹשִׁיעַ.
מִבְּלָתְךָ אֵין
לְהוֹשִׁיעַנִי:

יָדַלְתִּי תְּשׁוּבָה חַי פָּתַח לִי. כִּי שַׁבָּתִי מַחֲטָאִי וּמַעֲלִי:
אֲנָא צוֹרִי שָׁמַע קוֹלִי.
אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעִי.
מֵהֵר עֲנֵנִי. 2
אַתָּה תִּשָּׂא עוֹנִי: 2

סוֹד יְמִינְךָ הַפְּשׁוּטָה. לְקַבֵּל אַתְּ נַפְשׁ הַמִּתְחַרְטָּה:
וְלֹא תוֹסִיף תַּחֲטָא.
הִרְחַק נָא מֵעֲלִיָּה.
אֵלֶיךָ קוֹנֵי. 2
חֲבֵרֶת פֶּתַח הַצְּפוֹנִי: 2

חב

מקאם חג' אז

המחבר נסים לוי הי"ו לחן מא קלי ווקולתילו

מול אלי וגודלו. יךעד גופי כולו. בצר לי אקרא לו. יה
עוזר לקהלו. ובטוב לב אשיר לו. יה צור עוזר לקהלו :

יצר לו עולם. ובצלמו אדם. עושים רצונו. באימה קלם (2)
בחר בגזע. עבדו אברהם (2). לקדשו לצר לעולם :

עליהם פורש צלו. והוא - עוזר לקהלו (2). שבתיו מי
מנה. ומי ידמה לו (2). יה אלי עוזר לקהלו :

צרי השמיר. ואזיבי פלה. ועם ידי. עלה יעלה (2) אל
גערץ. שונעתו ענה. ובבית מעונו. לשמך יודה (2) פנה
ורומם נא. קריה נאמנה (2) יה עוזר לקהלו. בצר לי
אקרא לו : יה אלי עוזר לקהלו :

מקאם חג'אז

רַבַּת שְׁבַעַה לָּהּ נַפְשִׁי. עֲנוּי בֶּיַד צָר מוֹקְשִׁי.

מָתִי תִבְנֶה לְעִיר קְדֻשִׁי. וְכָל-אוֹיֵב לִי תִדִּין:

מתי תבנה

פִּלְגִי מִיַּם יַרְדָּה עֵינִי. עַל חֲטָאִי וְעוֹנִי.

אִם לֹא אֲשַׁמּוֹר תּוֹרַת קוֹנִי. אֵיךְ אֶעֱשֶׂה לְיוֹם הַדִּין:

אם לא

אָנָּה סֶלַח לְמַעְלִי. אַתָּה צוֹר גּוֹאֲלִי.

וְשִׁים חֶלְקִי וְגוֹרְלִי. עִם כָּל-יּוֹדְעֵי דַת וְדִין:

ושים חלקי

לְמַעַנְךָ הוֹשִׁיעֵנִי. וּמִטּוֹבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנִי.

כִּימִי שְׁלֹמָה תִּנְחַנֵּנִי. בְּרַחֲמִים וְלֹא בְּדִין:

מקאם סבא

אַתָּה אַהוּבִי,

כִּי אַתָּה נָתַתָּ,

בָּךְ אֲשַׁעֵן:

בְּיוֹם הַמִּילָה,

בְּשִׁשּׁוֹן וּבְשִׁמְחָה,

שָׁמָּה עַל עֵין:

רֵץ קַל כַּצְבִּי,

בֹּא יָבֵא בְמַהֲרָה,

נִצָּב עַל עֵין:

הַיָּלֵד בְּנִי,

בְּסִימָן טוֹב כְּגֵן רְטוֹב,

מִחֲמַד כָּל-עֵין:

מִצָּרֶף לִכְסֶף,

לְזֶרַע אֲבָרָהֶם,

פוֹרֶת עַל עֵין:

חֹזֵק אֶרֶץ טוֹבָה,

וּבֵית הַבְּחִירָה,

תִּרְאִינָה עֵין:

צוּרֵי מִשְׁגָּבִי,

שִׁמְחָה בְּלִבִּי,

עֶבֶד הַלּוּלָא,

טוֹבָה כְּפוּלָה,

אַלְיָהוּ הַנָּבִיא,

לְכַפֵּר חוּבִי,

כְּחוּט הַשָּׁנִי,

לְנִמּוֹל בְּנִי,

יְהִי מְאַסְף,

בֶּן פּוֹרֶת יוֹסֵף,

הָעִיר הֶרְחָבָה,

מִרְגְּלִית טוֹבָה,

תם

שבת

יום זה שירו לאל שיר ומזמור. עת כי בו שבת מלאכתו גמור. על כן הוא צוה זכור ושמור. יום השביעי שבת ליי:

שבת מגוחה מכל-מלאכה. ששון ושמחה כי הוא חלקה. בו יברכה וישמרה. תשא ברכה מאת יי:

שפתי רננות כל-לשון תודה. תפטיר בשפה להזכיר חסדי. אל כי הנחיל זאת נחלת עבדי. אל וצדקתם נאם יי:

בן איש חיל חי חי הוא יודך. כי טוב להודות לומר שמך. גם להגיד בבקר חסדך. מה גדלו מעשיך יי:

ימין יי כח נאדרי. עזי מעזי מגני סתרי. ארוםמנהו אודה משרי. כי מי בשחק יצרף ליי:

חזקו ואמצו בראש אשמורות. קומו העריצו לאל בזמירות. כי הוא חייכם לבוא בגבורות. תשבו בנצרות בית יי: תם

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:

אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי סחורה או דברי מלכים. אהגה בתורת אל ותחכמני:

בו אמצא תמיד נוח לנפשי. הגה לדור ראשון נתן קדושי. מופת בוחל לחם משנה בששי. ככה בכל-ששי יכפל מזוני:

רשם בדת האל חק אל סגני. בו לערוך לחם תמיד לפניו. על כן להתענות בו על פי נבוניו. אסור לבד מיום כפור עוני:

הוא יום מקבד הוא יום תענוגים. לחם ויין טוב בשור ודגים. השמחים בו הם שמחה משיגים. כי יום שמחות הוא ותשמחני:

מחל מלאכה בו סופו להכרית. על כן אכבס בו לבי בבזרית. אתפללה לאל ערבית ושמרת. מוסף וגם מנחה הוא יענני: תם

יסד בסודו בורא לבנין. צוה לעמדו על מי ומעין. כי הוא לבדו עצם הענין. המציא בחסדו מקנה וקנין. התחיל וגמר קרא לכלם. ברוך שאמר והיה העולם: נוי עמודים עומדים עבדיו. קלים כבדים תלויים בידיו. כלם צמודים. סוגדים לנגדיו. נפשות יחידים באו בסודיו. לבי חמרמר. לידע גבולם: ברוך שאמר

סומך וסועד לנחלשים. דין והוא עד על כל אנשים. יודע ועד דעת קדושים. שבת ומועד נתן לאישים. סנסני תמר צמחו משלם: ברוך שאמר

פלאי פלאות כל-נוראותיו. רבי רבבות הם צבאותיו. דרכי נעילות כל אורחותיו. אור הנאורות עם אמרוותיו. אין קץ מאמר על אור הנעלם: ברוך שאמר

ברא בחכמה אש ומים. תולה אדמה תוף שמים. אור וחמה בין מחנים. נותן נשמה על אבנים. שכן ושמר מלכד רגלם: ברוך שאמר

נורא עלילה ברוך כבודו. עלת העלה עליון לבדו. חזורים חלילה גלגלי סודו. בקש מחילה עבדו מחסדו. מפחדו סמר גופי כללם: ברוך שאמר

השב שבותי תן לי בעותי. קבל צלותי אשי עדתי. כוסי מנתי דיני ודתי. זאת נחלתי על אדמתי. אל ישוב הדך נחפר ונכלם: ברוך שאמר

רם הוא ונעלה על כל-תהלה. סבה ועלה על כל-העלה. נפש אצולה תוף גן שתולה. שכל מעלה אצילי סגלה. ימתק המר ממהללם: ברוך שאמר

בנה בשם טוב יתעלה האל. כגן רטוב בגן אריאל. הקריב אחיטוב קרבן לבית אל. ובחר בטוב עמנו אל. ריחו לא נמר עמד לעולם: ברוך שאמר תם

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונה. ירוץ עבדך כמו איל. ישתנה מול הדך. כי יערב לו ידידותך. מנפת צוף וכל-טעם:

הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אגא אל נא רפא נא לה. בהראות לה נעם וינה. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם:

ותיק יקמו רחמיה. וחוסה נא על עם אהובך. כי זה כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת צנך. אגא אלי חמדת לבי. חוסה נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוש חביב. עלינו סבת שלומך. תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב. כי בא מועד. וחסנו כימי עולם: תם

אשיר לאל

אשיר לאל אשר שבת
ממלאכתו ביום שבת
נתנו לעם קבבת
עין תמיד
ינצרהו

מקבד הוא מכל ימים
כי בו שבת צור עולמים
ינוח בו לב עגומים
שמח ישמחהו

שבת קדש יום מנוחה
בו נסו וגו' ואנחה
עם אל בהשקט
ובבטחה

שבת ענג יקראוהו

האל אשר בחר בנו
שבת קדשו הנחילנו
מן העמים הבדילנו
להיות לנו לאלהים הוא

הלויים רנה ופצחו
לקבוד שבת כי בו נחו
כל ישראל בו ישמחו
שמחת עולם
על ראשם הוא

חוק ישלח משיחנו
וישיב את שביתנו
ואז נשבות שבתנו
עולם שכלו שבת הוא

דרור יקרא

דרור יקרא
לבן עם בת,
וינצרכם כמו קבת,
נעים שמכם ולא ישבת,
שבו ונוחו ביום שבת.

דרוש נוי ואולמי,
ואות ישע עשה עמי,
נטע שורק בתוך כרמי,
שעה שועת בני עמי.

דרוך פורה בתוך בצרה,
וגם גבל אשר גברה,
נתוץ צרי באף ועברה,
שמע קולי ביום אקרא.

אלהים תן במדבר הר,
הדס ששה
ברוש תדקח,
ולמוהיר
ולנזהר,
שלומים תן כמי נהר.

הדוך קמי אל קנא,
במוג לבב
ובמגנה,
ונרחיב פה ונמלאנה,
לשוננו לך רנה.

דעה חקמה לנפשך,
והיא כתר לראשך,
נצור מצות קדושך,
שמור שבת קדשך.

יום זה מכובד

יום זה מקבד מכל ימים,
כי בו שבת צור עולמים.

ששת ימים תעשה מלאכתך,
ויום השביעי לאלהיך,
שבת לא תעשה בו מלאכה,
כי כל עשה ששת ימים.

ראשון הוא למקראי קדש,
יום שבתון יום שבת קדש,
על כן כל איש
ביינו יקדש,
על שתי לחם יבצעו תמימים.

אכול משמנים שמה ממתקים
כי אל יתן לךל בו דבקים,
בגד ללבוש לחם חקים,
בשר ודגים וכל מטעמים.

לא תחסר כל בו
ואכלת ושבעת וברכת
את יי אלהיך אשר אהבת,
כי ברכת מכל העמים.

השמים מספרים כבודו,
וגם הארץ מלאה חסדו,
ראו כי כל אלה עשתה ידו,
כי הוא הצור
פועלו תמים.

אשורר שירה

אשורר שירה לקבוד התורה
מפו יקרה וכה וברה

תורה תמימה נעימה רבה
פתי מחכימה עין מאירה

אשרי הגבר על יצרו גובר
מישרים דובר בומר בתורה

נאמן שמו בומר בעמו
להיות לו לשמו אומה נבחרה

נתנה לנו על יד רוענו
משה רבנו בחיר האמה

צור משלו

צור משלו אכלנו ברכו אמוני,
שבצענו והותרנו
בדבר יי.

הנן את עולמו רוענו אבינו,
אכלנו את לחמו ויינו שתינו,
על כן נודה לשמו ונהללו בפיו,
אמרנו וענינו אין קדוש כיו.

בשיר וקול תודה נברך לאלהינו,
על ארץ חמדה טובה שהנחיל לאבותינו,
מוזן וצדה השביע לנפשנו,
חסדו גבר עלינו ואמת יי.

רחם בחסדך על עמך צורנו,
על ציון משכן כבודך וכול בית תפארתנו,
כן דוד עבדך יבוא ויגאלנו,
רוח אפינו משיח יי.

יבנה המקדש, עיר ציון תמלא,
ושם נשיר שיר חדש וברננה נעלה,
הרחמן הנקדש יתברך ויתעלה,
על כוס יין מלא בברכת יי.

זמון

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־
מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבָּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:
וְאִנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיִּדְבָר אֵלַי זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

הב לן ונברוך למלכא עלאה קדישא:

שָׁמַיִם:

בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלָאָה קַדִּישָׁא (בשבת וברישות שַׁבַּת מְלַכְתָּא.) (ביו"ט וברישות
יומא טבא אושפיזא קדישא.) (בסוכה וברישות שַׁבְעָה אושפיזין עֲלָאִין קדישין)
וברישות מורי ורבותי וברישותכם. נברך (בעשרה ויותר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ:

ברוך (בעשרה ויותר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטּוּבוֹ חַיֵּינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בְּטוֹבוֹ, בָּחַן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים, נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֶל־יִחְסַר לָנוּ מִזֶּן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
הוּא אֵל זֶן וּמִפְּרִנָּס לְכָל וְשִׁלַּחְנוּ עָרוּךְ לְכָל, וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֲסִדָּיו. כָּאֲמוּר, פּוֹתַח אֶת־יָדָךְ (ר"ת פא"י שֶׁהוּא מִסְפָּר
יֵאֱהֹדוּנָהּ וּמִסְפָּר סא"ל וס"ת חת"ך) וּמִשְׁפִּיעַ (כִּמְסַפֵּר חת"ך) לְכָל־חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָהוָה, הַזֶּן אֶת־הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנַּחֲלָתָ לְאַבּוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֹבָה בְּרִית
וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ,
וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְּרִנָּס אוֹתָנוּ:

עַל הַכֹּל יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אֶת־שִׁמְךָ. כָּאֲמוּר, וְאָכַלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְּ אֶת־יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן:

רַחֵם יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מְעוֹנְךָ, וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אֲבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְנֵנוּ, פְּרִנְסָנוּ, כִּלְכַּלְנוּ, הִרְוִיחְנוּ הַרוּח־לָנוּ
מִהֲרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְנָא, אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְיָדֵי מַתָּנוֹת בָּשָׂר וָדָם
וְלֹא לְיָדֵי הַלּוֹאֲתִים, אֲלֵא לְיָדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֹבָה, הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה, יְהִי רָצוֹן
שֶׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ
תִּחְזִירָנָה לְמִקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי, השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך, נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך, ואלתהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אלתשכחנו לגצח ואלתזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע ויראה, וירצה וישמע, ויפקד ויזכר, וזכרנו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן־דוד עבדך, וזכרון כל־עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן, לחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום, ביום

בראש חדש: ראש חדש הזה,

בראש השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום טוב מוסיפים: טוב מקרא קדש הזה,

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, וחמול ורחם עלינו, והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה. בונה ירושלים ואומר בלחש אמן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, (לעד) האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל־יום ויום הוא המטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורוח והצללה וכל־טוב: יענו אמן

הַרְחָמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כֹּסֶא כְבוֹדוֹ: הַרְחָמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
הַרְחָמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחָמָן הוּא קָרַן לַעֲמֹ יָרִים: הַרְחָמָן הוּא
יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצָּח נִצָּחִים: הַרְחָמָן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי בְּהִתֵּר וְלֹא
בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחָמָן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחָמָן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הַרְחָמָן הוּא יַצְלִיחַ אֶת־דַּרְכֵינוּ: הַרְחָמָן
הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צוּאֲרָנוּ: הַרְחָמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הַרְחָמָן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף:
הַרְחָמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחִיבָהּ: הַרְחָמָן הוּא יִבְרֹךְ כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ
בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כָּמוֹ שְׁנֵתְבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל מָקָל כָּל, כֵּן
יִבְרֹךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחָמָן הוּא יִפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

הַרְחָמָן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שְׁבֹת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:
הַרְחָמָן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרִים הַבָּאִים לִקְרֹאתָנוּ לְשָׁלוֹם:
הַרְחָמָן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה:
הַרְחָמָן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה:
הַרְחָמָן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

הַרְחָמָן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבְּתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם

הַרְחָמָן הוּא יִבְרֹךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלֶחָנוּ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, כָּל־רֵעַב מִמֶּנּוּ יֹאכֵל וְכָל־צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֶל־יִחְסֹר מִמֶּנּוּ כָּל־טוֹב לְעַד
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן. הַרְחָמָן הוּא יִבְרֹךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שְׂיָחִיו וּבְנִכְסִים שְׂיָרְבוּ. בָּרוּךְ יְהוָה חֵילּוֹ וּפְעָלֵי יָדָיו תִּרְצֶה. וְיִהְיֶה
נִכְסֵיוֹ וּנְכֻסָּיו מְצֻלָּחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֶל־יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוּר
עוֹן. שֵׁשׁ וּשְׁמֹחַ כָּל־יְהִימִים, בְּעֶשֶׂר וְכָבוֹד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יִכְלֹם
לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

הַרְחָמֵנוּ הוּא יִחְיֵנוּ וַיִּזְכֵּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיָּמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא.

מִגְדִּיל (בְּיוֹם שְׂמַת־פְּלִילִים מוֹסֵף, בְּמוֹצָ"שׁ, בְּסַעֲדַת פֻּרִים וּבְסַעֲדַת מִלֵּה יֹאמֵר: מִגְדִּיל)
יְשׁוּעוֹת מַלְכוֹ וַעֲשֵׂה־חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ
וְדֹרָשׁי יְהוָה לֹא־יִחַסְרוּ כָּל־טוֹב: נָעַר | הָיִיתִי גַם־זָקֵנְתִי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזֵב
וְזֶרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ־לָחֵם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְּוָה וְזֶרְעוֹ לְבָרָכָה: מִה־שְּׂאֲכָלְנוּ יְהוָה
לְשִׁבְעָה. וּמִה־שִּׁשְׁתִּינוּ יְהוָה לְרִפּוּאָה. וּמִה־שִּׁהוּתָנוּ יְהוָה לְבָרָכָה. כְּדַכְתִּיב.
וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהּ וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְּדָבָר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה |
יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

סדר שבע ברכות

סַבְּרֵי מִרְנָן וְעוֹנִים: לַחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבּוֹדוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּבִנְתּוֹ, וְהִתְקִין לוֹ
מִמֶּנּוּ בִּנְיָן עַד־יָעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל עֲקָרָה בְּקִבוּץ בְּנִיָּה לְתוֹכָהּ בְּמַהֲרָה בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שִׂמְחַת תְּשִׂמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחַת יִצְרָח בְּגוֹ עֵדוֹ מִקֵּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמֵּחַ חֲתָן וְכֻלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וְכֻלָּה, גִּילָה רְנָה דִּיצִיָּה וְחֻדְוָה,
אַהֲבָה וְאַחֲוָה, שָׁלוֹם וְרַעוּת, מַהֲרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֻּלָּה, קוֹל מִצְהָלוֹת חַתָּנִים מְחַפְתָּם, וְנִנְעָרִים מְשַׂמְתָּה נְגִינָתָם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְשַׂמֵּחַ הַחֲתָן עִם הַכֻּלָּה: (וּמַצְלִיחַ)

HAVDALAH

Havdalah marks the conclusion of Shabbat and the beginning of the week. Chazal instituted blessings over wine, spices, and fire in order to distinguish between the sanctity of Shabbat and the days of labor. The blessing over spices comforts the soul as the additional sanctity of Shabbat departs, while the blessing over fire recalls the first fire kindled by Adam after Shabbat.

The Zohar teaches that one should recite Havdalah with joy and concentration. Through Havdalah, the holiness of Shabbat accompanies a person into the coming week, bringing blessing and peace into the home.

סדר הבדלה

ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתו: אלתשמיחי אליבתי לי כי נפילתי
קמתי פיאשב בחשך יהוה אור לי: ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:

כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:

אנא יהוה הושיעה נא, אנא יהוה הושיעה נא:

אנא יהוה הצליחה נא. אנא יהוה הצליחה נא:

הצליחנו, הצליח דרכינו, הצליח למודינו, ושלח ברכה רוחה והצליחה בכל-
מעשה ידינו, כדכתיב ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: ליהודים
היתה אורה ושמחה וששן ויקר: וכתיב ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו:

ונח מצא חן בעיני יהוה.

ונח מצא חן בעיני יהוה.

ונח מצא חן בעיני יהוה.

כן נמצא חן ותמצאו חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

אלהא דמאיר ענינו

אלהא דמאיר ענינו

אלהא דמאיר ענינו

סברי מרנן. ועונים: לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא עצי (עשבי) (מיני) בשמים:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, ובין אור
לחשך, ובין ישראל לעמים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה
יהוה, המבדיל בין קדש לחול:

הַמְבְּדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל
חֲטָאֵינוּ הוּא יִמְחֹל
זֶרְעֵנוּ וְכִסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כַּחֹל
וְכַכּוֹכָבִים בַּלֵּילָה

אֵלֶיּהוּ הַנָּבִיא
אֵלֶיּהוּ הַתְּשֻׁבִי
אֵלֶיּהוּ הַגִּלְעָדִי
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ יָבוֹא אֵלֵינוּ
עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

ברכה אחרונה מעין שלש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על

הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל הפלכלה	המחיה ועל הפלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן
-------------------	-----------------	------------------	--

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחת לאבותינו, לאכל מפריה ולשבע מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן בבודך, ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונאכל מפריה, ונשבע מטובה, ונברך עליה בקדשה ובטהרה.

ורצה והחליצנו ביום השבת הזה.	בשבת
ונברנו לטובה ביום ראש החדש הזה.	בראש חודש
ונברנו לטובה ביום הזכרון הזה.	בראש השנה
ושמחנו ביום חג (פלוגי) הזה.	ביום טוב

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ

ועל המחיה ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפלכלה ועל פרי הגפן:*	ועל המחיה. ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפלכלה:	ועל הפרות. ברוך אתה יי על הארץ ועל הפרות:*	ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:*
---	--	--	--

PRESERVING THE TRADITION

During the twentieth century, many Syrian Jewish families left Aleppo and Damascus and established new communities throughout the world. Though they settled in new lands, they remained devoted to preserving the traditions of their ancestors. Synagogues, *hazzanim*, rabbis, and families continued to transmit the melodies, customs, and sacred songs that had accompanied Sephardic life for generations.

Today, the traditions of *maqam* and *pizmonim* remain a living part of Sephardic worship and family life. Vibrant Sephardic congregations can be found in **Brooklyn, Deal, Buenos Aires, Mexico City, Panama City, São Paulo, Los Angeles, Miami**, and many other cities. Through Shabbat tables, synagogue services, community gatherings, and preservation efforts such as the *Shir U'Shbaha* tradition and the *Sephardic Pizmonim Project*, these melodies continue to be taught to new generations. In this way, the voices of Spain, Salonika, Damascus, and Aleppo continue to be heard in the communities of today, linking past and present through the enduring power of sacred song.

PRESERVING THE TRADITION

Throughout the twentieth century, Syrian Jewish families carried their heritage across the oceans, establishing vibrant communities that continue to keep our melodies, customs, and sacred songs alive to this day.

LOS ANGELES

California, USA

A thriving center of Syrian Sephardic life on the West Coast.

BROOKLYN

New York, USA

A historic gateway for Syrian Jews and a vibrant community to this day.

MIAMI

Florida, USA

A warm and growing Sephardic community in South Florida.

MEXICO CITY

Mexico

Home to one of the largest and most established Syrian Sephardic communities.

PANAMA CITY

Panama

A close-knit community that continues to preserve our rich Sephardic traditions.

BUENOS AIRES

Argentina

A proud community with deep roots and enduring traditions.

SÃO PAULO

Brazil

A vibrant community that has flourished for generations.

Atlantic Ocean

Pacific Ocean

*Though separated by oceans and generations,
these communities continue to be united by
our melodies, our heritage, and our faith.*